

Nr 203.

Av herr **Hällgren**, om *ändrade bestämmelser rörande lån ur fiskerilånefonden m. m.*

Under en lång följd av år ha statliga fiskerilån utlämnats till anskaffande av fiskebåtar, motorer m. m. ur fonden för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden). Bestämmelser rörande användningen av nämnda fond återfinnas i kungl. kungörelsen av den 13 maj 1932 (nr 112) om ändrad lydelse av mom. 3: o) och 4: o) i kungörelsen den 7 augusti 1907 (nr 61, s. 1) angående ändrade bestämmelser rörande fonden för fiskerinäringens befrämjande, ändrad genom kungl. kungörelser den 18 juni 1937 (nr 627) och den 30 april 1943 (nr 220).

Enligt den sistnämnda kungl. kungörelsen må låneunderstöd, som utlämnas av hushållningssällskap eller landsting, utgöra högst 35 000 kronor. Före år 1943 var lånesumman maximerad till 25 000 kronor.

När maximibeloppet 35 000 kronor år 1943 fastställdes, uppgick priset på en modern fiskebåt av största här i landet använda typ till 50 000—60 000 kronor. Fiskerilånet kom därvid att motsvara något mer än hälften av anskaffningskostnaderna för en sådan båt. Sedan dess har emellertid priset för en modern fiskebåt av västkusttyp stigit till omkring 140 000 kronor. Denna utveckling sammanhänger dels med prisstegringen, som beräknas till drygt 100 procent, dels också därmed att man anskaffar större båtar och starkare motorer. Bestämmelsen om ett maximibelopp å 35 000 kronor per båt ur fiskerilånefonden har därmed blivit otillräcklig och föråldrad, och det synes önskvärt att den anpassas efter nu rådande förhållanden. Givetvis är det av största vikt, att fiskebåtsflottan moderniseras och sådana båtar anskaffas som bäst kunna utnyttja fiskemöjligheterna. För västkustens vidkommande har på senare år det nyupptagna sillfisket i Nordsjön på Fladengrund haft sin betydelse för utvecklingen i fråga om båtstorlek och motorstyrka. Även på syd- och ostkusten har man gått in för anskaffande av större, sjövärdigare båtar.

Av särskild betydelse för den svenska fiskerinäringen och för landets handelsutbyte är, att exporten av svensk fisk åter kommit i gång och utökas. Under senare tider ingångna handelsavtal synas ha verkat underlättande härvidlag. Enligt inhämtade uppgifter uppgick år 1938 exporten av salt sill och fisk, färsk sill och fisk samt fiskkonserver sammanlagt till 43 910 052 kg till ett värde av 12 312 706 kronor. År 1946 voro sammanlagda exportsiff-

rorna för nämnda varuslag 51 480 460 kg till ett värde av 41 308 700 kronor. Det är Polen, Tjeckoslovakien, Holland, Tyskland, men även Storbritannien och USA, som bland andra länder varit mottagare härav.

Enligt beslut av 1921 års riksdag må ur fiskerilånefonden årligen disponeras ett belopp av 1,8 miljoner kronor. Under en lång följd av år har detta belopp icke helt behövt tagas i anspråk. Sålunda beviljades under perioden 1935—1945 ur fonden lån till i genomsnitt 1 miljon kronor per år. Här har under senaste år en förändring inträtt. Då tidigare anskaffandet av större och därmed dyrare båtar merendels varit koncentrerat till västkusten, ha numera fiskare även på syd- och ostkusten börjat anskaffa större båtar än tidigare. Detta har medfört en större ökning av låneanspråken, varför det nuvarande anslaget på 1,8 miljoner kronor icke längre räcker till.

För innevarande år ha sålunda från samtliga län, utom Göteborgs och Bohus län, begärts lån på sammanlagt 968 000 kronor eller mer än dubbelt så mycket som varit brukligt under de föregående åren. Samtidigt ha för Göteborgs och Bohus län begärts lån, mindre än vanligt, eller 850 000 kronor. Sammanlagt skulle för innevarande år behövas 1 818 000 kronor. För kommande år motses att det ansökta fiskerilånebeloppet kommer att väsentligt överstiga 1,8 miljoner kronor.

Det synes sålunda uppenbart, att redan med nuvarande bestämmelser om lån på högst 35 000 kronor en höjning måste ske av det belopp, som årligen får disponeras ur fiskerilånefonden. Härtill kommer, såsom ovan nämnts, att bestämmelsen om maximibeloppet för fiskerilån blivit föråldrad och borde anpassas såväl till stegringen av anskaffningskostnaderna som till det förhållandet, att man numera anskaffar större och dyrbarare båtar. Detta i sin mån medverkar till ökning av det sammanlagda lånebehovet.

Ehuru det vore önskvärt med större lånemöjligheter, men hänsyn måste tagas till begränsning av utgifterna, hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av kungl. kungörelsen av den 30 juni 1943 (SFS nr 220), att bestämmelsen om ett högsta lånebelopp av 35 000 kronor ändras till högst 50 000 kronor; och

att det belopp, som årligen må disponeras ur fonden för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden) för anskaffande av fiskebåtar m. m., höjes från 1,8 miljoner kronor till 2,5 miljoner kronor.

Stockholm den 24 januari 1948.

Elof Hällgren.

O. L. SVANBÄCKS BOKTRYCKERI AB, STOCKHOLM 1948

485034